

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

1. maj 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 244 af 8. april 2014 (alm. del) stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Michael Aastrup Jensen (V)

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for enheder inden for staten og regionernes område, hvor IT-systemer ikke er i stand til 'at tale sammen', hvorved medarbejdere er nødsaget til manuelt at indtaste oplysninger fra et system i et andet. Endvidere bedes ministeren forholde sig til omfanget af denne problemstilling herunder de økonomiske omkostninger, samt redegøre for i hvilket omfang regeringen prioriterer at løse denne problemstilling.

Svar:

Der foreligger ikke samlede opgørelser over hverken omfang af eller de økonomiske omkostninger forbundet med dobbeltindtastninger hos de statslige myndigheder og i regionerne.

Der kan groft sagt skelnes mellem to typer af datagenbrug, hvortil er knyttet forskellige lovgivningsmæssige og tekniske problemstillinger.

Hvis der er tale om, at en myndighed i forvejen ligger inde med data, som lovligt kan genbruges i flere systemer, er det i udgangspunktet myndighedens eget ansvar at sikre effektive arbejdsgange og nødvendige integrationer.

Hvis der er tale om, at en myndighed eller forvaltningsenhed kan genbruge data, som ligger i en anden myndighed eller på et andet forvaltningsområde, kan lovgivningen begrænse datadeling. Borgerens retssikkerhed vægter højt.

For så vidt angår det regionale område er der indhentet bidrag fra Ministeriet for sundhed og forebyggelse. Ministeriet oplyser følgende:

”I disse år arbejder regionerne på at samle it-systemerne i sundhedsvæsenet, bl.a. med henblik på at nedbringe antallet af dobbeltregistreringer. I den forbindelse har regionerne siden deres oprettelse nedbragt antallet af elektroniske patientjournalssystemer fra 23 til 7. Dette forventes yderligere reduceret til 5 systemer inden udgangen af 2014, svarende til et system pr. region.

I regeringens arbejde med at styrke anvendelsen af data i sundhedsvæsenet er der samtidig fokus på at lette sundhedspersonalets registreringsarbejde. En særlig problemstilling vedr. dobbeltregi-

stringer gør sig gældende i forhold til sygehusenes indberetninger til de kliniske kvalitetsdatabaser, som bl.a. benyttes til kvalitetsopfølgning og forskning inden for sygdomsspecifikke områder. En kortlægning fra 2010 har vist, at det i forbindelse med indberetninger til databaserne ofte er nødvendigt at genindtaste oplysninger, der allerede findes i sygehusenes journalsystemer.

På den baggrund har regeringen styrket kvalitetsdatabaseområdet ved justering af Sundhedslovens § 196 fra juni 2012. Hermed er Statens Serum Institut bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for procedurer og kriterier for godkendelse af kvalitetsdatabaser, bl.a. med krav om genanvendelse af eksisterende data fra andre registre og dermed reducere antallet af dobbeltregistreringer.”

Indsatsen med at eliminere dobbeltindtastninger skal stå mål med de økonomiske omkostninger. En integration mellem to systemer kan fx være så dyr og kompleks, at den ikke står mål med den økonomiske gevinst ved at undgå dobbeltindtastning. Alle myndigheder, herunder statslige og regionale, foretager den afvejning i deres prioritering. Herunder kræver datagenbrug og datadeling ofte øget standardisering af data, som er en meget langsigtet investering, som den offentlige sektor i høj grad er i gang med.

Digitalisering og bedre genbrug af data er dog et højt prioriteret indsatsområde for regeringen og indgår derfor i såvel den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi som den fællesoffentlige strategi for digital velfærd.

I Strategi for digital velfærd er indledt et arbejde med at undersøge mulighederne for øget datadeling mellem myndigheder og mellem forvaltningenheder på det sociale område i kommunerne. Datadelingen på det sociale område har en karakter, så der formentlig skal lovændring til for at muliggøre datadelingen. Der er dog en berettiget forventning om, at det er muligt at lette og effektivisere sagsbehandlingen, hvis der åbnes op for at dele flere data på det sociale område. Det videre arbejde forudsætter dermed Folketingsbeslutning.

Regeringen, kommunerne og regionerne har i 2012 som led i Den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi aftalt et grunddataprogram, der frem mod 2016 skal sikre, at de mest brugte data om personer, virksomheder, ejendomme og geografi er af tilstrækkelig høj kvalitet og anvendes alle relevante steder i den offentlige sektor. Som en del af grunddataprogrammet etableres en fællesoffentlig Datafordeler, der fra 2015 skal gøre de offentlige grunddata tilgængelige med høj opetid for alle myndigheder og den private sektor.

Som en del af grunddataprogrammet er endvidere lavet et sæt af regler for, hvordan grunddata skal beskrives på en standardiseret og ensartet måde, så data og systemer i langt højere grad kan integreres og ”tale sammen”, og integrationerne kan ske mere omkostningseffektivt for alle myndigheder.

Med venlig hilsen
Bjarne Corydon